

det vigtigt. Vi har jo ikke noget ønske om at sende nogle ud i at begå en kriminel handling, uden at de er klar over, at de begår kriminalitet.

Så jeg vil også her ved tredjebehandlingen love, at redegørelsen kommer. Jeg bestræber mig på at kunne lægge den frem i efteråret.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Om ikke andet er det i hvert fald positivt, at vi nu får den redegørelse fra Justitsministeriet, efter at vi nu i 1½ år har ventet på, at regeringen skulle komme med et bud. Så det stiller vi os tilfreds med.

Fru Margrete Auken talte om, at vi ikke skulle komme med forskellige signaler fra Folketingsalen, og at det ikke var tilladt. Må jeg minde fru Margrete Auken om, hvad justitsministeren sagde under andenbehandlingen af det her lovforslag. På en besvarelse af et spørgsmål fra hr. Erling Oxdam, om det var lovligt eller ulovligt, sagde justitsministeren ordret:

Jå, der findes en omgælsesmulighed for de bestemmelser, vi har i den danske straffelov, hvor det jo altså er strafbart at foretage omskæring af kvinder i Danmark, men hvis man får det foretaget i et land, hvor det ikke er strafbart, kan man altså gøre det.

Det var det signal, justitsministeren sendte ud under andenbehandlingen, og derfor må jeg fastholde, at sagen er sådan i dag, når vi ikke vedtager det her lovforslag, at forældre kan tage til visse lande og få omskåret deres barn, uden de bliver straffet, når de kommer tilbage til Danmark.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er lidt i samme boldgade, for jeg synes efterhånden, det er ved at udvikle sig til ordkløveri. Jeg vil godt spørge ministeren, når nu man har svært ved at finde lande, hvor det er tilladt: Har der været sager, hvor udenlandske forældre har fået det foretaget i et land, hvor det åbenbart er forbudt, og så vendt tilbage til Danmark? Og er der så iværksat en eller anden form for sanktion over for de familier? Kender man noget til sådan nogle sager? Det må der jo være, selv om der ikke er nogen, der vil indrømme det. Det hørte vi også i Radioavisen i morges. Så der er ingen tvivl om, at det her foregår.

Jeg synes, det simpelt hen ville være at sky sandheden, hvis man siger, det ikke foregår. Vi

ved, det foregår. Og jeg vil godt høre ministeren, om det har været tilfældet.

Og så kan jeg ikke nære mig for at sige til de socialdemokrater, der går op og roser to Venstremedlemmer for at have taget afstand fra det her forslag, at nøjagtig de samme Venstremedlemmer er med på et andet forslag, nemlig B 45 om straf for seksuelt misbrug af børn i udlandet, som også omhandler dobbelt strafbarhed. Det synes jeg også hører med til denne her debat. Så det er det rene skinbarlige hykleri.

Formanden:

Så er det hr. Jan Køpke Christensen som ordfører.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg godt kunne tænke mig at spørge ministeren, nu da der er gået det her halve år, om hvad der så er sket. Hvilket arbejde har man lavet i Justitsministeriet indtil dato? Hvor langt er man kommet? Jeg kan se, ministeren ryster på hovedet, så det ser ud til, man slet ikke har lavet noget.

Jeg synes faktisk, at det er under al kritik, at man har den grundholdning, at man kan godt se, der er nogle problemer og der skal gøres en hel del. Men det kunne være fint, allerede her inden vi går på ferie, om ministeren kunne lægge frem, hvilke initiativer, hvilke ting man arbejder med i ministeriet for at nå frem til det, man åbenbart skal nå frem til fra ministeriets side for at kunne tage en afgørelse i denne her sag.

Jeg kan forstå, man er fuldstændig enig i principperne i forslaget fra De Konservative, Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet, men man har ingen klare og tydelige meldinger på, hvad man har lavet indtil dato i det halve år. Jeg synes faktisk, det er ynkeligt, og jeg vil bede ministeren om her i dag klart at meddele Folketinget, hvor langt man er i arbejdet. Jeg synes, det er godt at få en foreløbig orientering om, hvor langt man er kommet.

Der kan være mange gode undskyldninger for, at man ikke er færdig. Jeg synes personlig, det er nøl, som jeg sagde tidligere. Men lad os nu få disse her klare meldinger om, hvor langt man er i arbejdet. Jeg mener ikke, at det med det store apparat, man har i ministeriet, bør tage så lang tid for at hjælpe dem, der virkelig er i klemme.

Jeg er enig i betragtningerne om, at vi naturligvis skal have en utrolig stor oplysningskam-